Cirkulär.

1892. Från Poststyrelsen i Finland. N:o XI.

26.

Angående hembärning i landets städer af särskilda slags postförsändelser.

Postanstalterna till kännedom och efterrättelse meddelas härmedelst utdrag ur Kansli Expeditionens i Kejserliga Senaten bref till Poststyrelsen af den 25 Maj 1892, intaget i Storfurstendömet Finlands författningssamling N:o 14, angående hembärning i landets städer af särskilda slags postförsändelser.

Helsingfors, å Poststyrelsen, den 13 Juni 1892.

Hj. Lagerborg.

E. Björling.

27.

Utdrag ur Kansli Expeditionens i Kejserliga Senaten bref till Poststyrelsen af den 25 Maj 1892 N:o 253, angående hembärning i landets städer af särskilda slags postförsändelser.

På grund af stadgandet i art. 1 mom. *a* uti Nådiga Manifestet den $\frac{31\ \text{Maj}}{12\ \text{Juni}}$ 1890, har Ministern för inrikesärendena i Kejsaredömet den $\frac{23\ \text{April}}{5\ \text{Maj}}$ innevarande år meddelat följande föreskrifter beträffande hembärning i vissa fall af särskilda slags postförsändelser.

I alla Finlands städer skall från den $\frac{19 \text{ Juni}}{1 \text{ Juli}}$ detta år, på den korresponderande allmänhetens önskan, införas hembärning af paket med eller utan värde af högst 15 funts (6 kilograms) vigt och högst 50 rubels (200 marks) värde, äfvensom af penningebref och bref med åsatt värde till ett belopp af högst 100 rubel (400 mark) hvarje, med undantag af med efterkraf [1]) belagda paket och bref med åsatt värde samt bref med verkställdt uppdrag. [2])

För hembärning af hvarje dylik försändelse uppbäres en afgift af 10 kopek (25 penni). Denna afgift [3]) kan erläggas antingen af afsändaren, då försändelsen inlemnas på posten [4]), i hvilket fall af honom å försändelsen bör tecknas orden „För hembärning betaldt“ [5]) eller af adressaten, då försändelsen i hans bostad till honom aflemnas. Då adressaten önskar att paket eller bref skall hembäras, bör han å notifikationskortet [6]) teckna orden „Anhålles om hembärning“ samt utsätta sitt namn under påteckningen, hvilken namnteckning icke behöfver bevittnas. Notifikationskort med dylik påteckning kunna i och för befordran till ortens postanstalt insättas i postbreflåda utan frankomärken. [7])

Oberoende häraf må hvar och en, som önskar regelbundet få sina paket och bref af ofvannämnda vigt och värde hemburna, skriftligen anmäla derom å ortens postanstalt; och bör dervid hans underskrift vara i stadgad ordning bevittnad. [8])

Anmärkningar af Poststyrelsen.

[1]) Samma undantag gäller äfven paket och värdebref belagda med *postförskott.*

[2]) D. v. s. penningebref med inkasseradt efterkraf.

[3]) Afgiften utgöres i frimärken, hvilka påfästas försändelsen eller adresskortet, då sådant medföljer.

[4]) I qvitto, som postanstalt utfärdar åt afsändare, bör jemväl upptagas hembärningsafgiften, derest sådan af afsändaren erlagts. Tillsvidare användas de nuvarande qvittensblanketterna (N:o 43 *a* och N:o 44), å hvilka, i förekommande fall tillägges „Hembärning . . . . penni“ (Доставка . . . . коп.).

[5]) Är försändelsen ett paket, göres denna påteckning såväl å försändelsen som å adresskortet.

[6]) D. v. s. å paketadresskortet, då detta såsom notifikation tillställes adressaten.

[7]) D. v. s. portofritt.

[8]) Har adressat på något af ofvanföreskrifna sätt anhållit om hembärning, beläggés notifikations- eller paketadresskortet å postanstalten med frimärke, motsvarande afgiftens belopp, hvilken af postiljonen vid hembärningen inkasseras, hörande frimärket makuleras medelst påtryckning af datumstämpel *före hembärningen.*

Försändelser af ifrågavarande beskaffenhet utlemnas vid hembärning endast till adressaten själf, hvaremot utlemning åt befullmäktigad eller adressatens slägtingar förbjudes.

Ifall adressaten icke befinner sig hemma, bör postiljonen, efter af personer i adressatens bostad erhållen upplysning angående den tid, då adressaten står att träffas, för dessa uppgifva, hvilken tid han ånyo infinner sig med försändelsen. Men om adressaten icke heller vid förnyad hembärning af försändelsen står att träffas, utlemnas slik försändelse å postanstalten, då emottagaren bör erlägga den för hembärning föreskrifna afgiften, ifall densamma icke erlagts vid försändelsens inlemnande på posten.

Önskar adressat kontrollera innehållet af bref (penningebref eller oförsegladt bref med åsatt värde, hvilka på posten inlemnats med kontrollering af innehållet) [9]), som vid besigtning visat sig vara till det yttre orubbadt, är han förpliktad att tillkalla ett trovärdigt vittne att närvara vid öppnandet och kontrollerandet af innehållet. Sjelfva öppnandet utföres af postiljonen, som derefter öfverlemnar brefvet till adressaten i och för kontroll af innehållet. Skulle vid kontrolleringen innehållet helt och hållet eller till en del saknas, bör postiljonen anteckna förhållandet i sin bok och anteckningen förses med adressatens, sagda vittnes och postiljonens underskrift, då äfven det saknade innehållet noggrannt bör angifvas. Ett dylikt brefs omslag omhändertages af postiljonen och inlemnas till postanstalten i och för anställande af undersökning.

28.

Angående förändring af ordningen för hembärning af paket till adressaterna i Kejsaredömet.

För att i tillämpliga delar tjena till efterrättelse vid afsändning af paket *till Kejsaredömet* meddelas härjemte:

Utdrag ur Chefens för Öfverstyrelsen för posten och telegraferna i Kejsaredömet Cirkulär af 4 December 1890 N:o 51 *angående förändring af ordningen för hembärning af paket till adressaterna.* — — — — — — — —
— —

[9]) D. v. s. öppet inlemnade penninge- och värde försändelser; en bestämmelse; som sällan torde kunna tillämpas emedan penningebref af ända till 500 marks värde vanligen inlemnas slutna.

Enligt Ministerns för inrikes ärendena förordnande, publiceradt i N:o 258 af Regeringsbudbäraren för den 25 November detta år, förändras § 26 i Temporära poststadganden (§§ 323 och 631 uti Samling af stadganden om post- och telegrafväsendet. Första postala delen, utgifven 1885) angående ordningen för hembärning af paket till adressaterna från den 1 Januari år 1891 till sålydande:

§ 26.

På korrespondenternes önskan tillåtes hembärning till adressaten af paket utan värde och med åsatt värde [10]) (undantagande paket belagda med efterkraf):

a) i S:t Petersburg och Moskva, i vigt icke öfver 15 funt och i värde icke öfver 25 rubel och *b)* i guvernements, provins och häradsstäder äfvensom å öfriga orter, der post-telegraf och postkontor finnas, i vigt icke öfver 5 funt och i värde icke öfver 10 rubel.

För hembärning af sådana paket, adresserade till S:t Petersburg och Moskva, uppbäres 20 kopek, och — till öfriga orter — 15 kopek för hvarje paket.

Denna afgift kan erläggas antingen af *afsändaren* — vid paketets inlämnande på posten [11]), hvarvid på paketet bör tecknas „доставка на домъ оплачена“ [12]) („för hembärning betaldt“) eller af *adressaten* vid paketets utlemnande till honom i bostaden.

Då adressat önskar att paket skall hembäras, bör han å notifikationskortet teckna „Прошу доставить на домъ“ („anhålles om hembärning“) och derunder skrifva sitt namn, hvilken namnteckning icke behöfver bevittnas. Notifikationskort med dylik påteckning af adressat kunna, för befordran till ortens post-telegraf eller postanstalt, insättas i postlåda utan att beläggas med frimärken.

Oberoende häraf, kan hvar och en, som önskar regelbundet få paket af ofvannämnda vigt och värde hemburna, skriftligen tillkännagifva denna önskan å ortens post-telegraf eller postanstalt; dervid bör hans underskrift vara i stadgad ordning bevittnad.

---

[10]) Således icke penningebref eller paket.

[11]) Dervid utgöres afgiften i Kejsaredömets med ringar försedda frimärken, som fästas å paketadresskortet.

[12]) Samma anteckning göres å paketadresskortet.

Tillkännagifvande härom post-telegrafverket för behörig verkställighet, får jag anmoda att följande anvisningar ställas till efterrättelse:

1) Önskar afsändare af ett paket, att det skall hembäras till adressaten, bör han å paketet teckna „Доставка на домъ оплачена“ och erlägga utöfver allmänt fastställda postafgifter, jemväl en särskild afgift för hembärningen till ofvanangifvet belopp.

2) — [13]).

Derefter antecknas beloppet af den uppburna afgiften för hembärning i qvittenset särskildt, och för lätthets skull förrän andra afgifter, hvarföre ofvanför den tryckta raden „вѣсовыхъ, прог. и повер.“ (porto m. m.) skrifves förkortadt „Достав.“ (= Hembärn.) och emot denna tillsatta rad utsättes beloppet af den för hembärningen uppburna afgiften. I slutsumman af afgifter „Взято всего“ bör äfven detta belopp ingå.

3) — [14]).

4) Vid utfärdandet af notifikationskort för paket, hvilka på adressatens önskan kunna hembäras till honom, bör å sådana notifikationskort angifvas förutom värdet jemväl paketets vigt.

5) — [14]).

6) — [15]).

7) Om paket, på adressatens önskan, hemburits till honom, men af någon orsak icke kunnat utlemnas, så bör, då sådant paket å postanstalten till adressaten utlemnas, honom affordras afgift för den verkställda hembärningen.

Derjemte får jag tillägga, på det att korrespondenterna må vinna större kännedom om den dem lemnade utvägen att erhålla paket hemburet, att kungörelse, innehållande den nya redaktionen af § 26 Temporära poststadganden, bör å synligt ställe anslås i alla post-telegraf och postanstalter. Dessutom tillåtes, å de postanstalter, der det befinnes möjligt och nödvän-

---

[13]) Förra hälften af denna punkt 2 innehåller bestämmelser om journalisering m. m. af hembärningsafgifter, erlagda å afgångsorten, hvilka bestämmelser icke äro tillämpliga i Finland.

[14]) Innehåller bestämmelser angående journalisering m. m. af hembärningsafgifter å destinationsorten, hvilka bestämmelser icke äro tillämpliga i Finland.

[15]) Eger icke tillämpning i Finland.

digt, att för paket, som kunna blifva hembärning underkastade, anskaffa särskilda notifikationskort å kulört papper, å hvilka notifikationskort, efter den fasstälda texten, med grof stil bör vara tryckt förklaring, enligt bilagdt formulär, om vilkoren för hembärning af paket på adressatens önskan.

Öfversatt af: *Bruno Ullner.*

Kiertokirje.

1892. Suomen Postihallitukselta. N:o XI.

26.

Erityisten postilähetteitten kotiin-viemisestä maan kaupungeissa.

Postitoimistojen tiedoksi ja noudatettavaksi ilmoitetaan täten ote Keisarillisen Senaatin Kanslia-toimituskunnan kirjeestä Postihallitukselle Toukokuun 25 päivältä 1892, joka on otettu Suomen Suuriruhtinaskunnan Asetuskokoukseen N:o 14, koskeva erityisten postilähetteitten kotiinviemistä maan kaupungeissa.

Helsingissä, Postihallituksessa Kesäkuun 13 p:nä 1892.

Hj. Lagerborg.

E. Björling.

27.

Ote Keisarillisen Senaatin Kanslia-toimituskunnan kirjeestä Postihallitukselle Toukokuun 25 päivältä 1892 N:o 253 koskeva erityisten postilähetteitten kotiin-viemistä maan kaupungeissa.

31 p:nä Toukokuuta / 12 p:nä Kesäkuuta 1890 annetun armollisen Julistuskirjan I artiklan *a* kohdassa olevan säännöksen nojalla on Keisarikunnan sisäasiain Ministeri 23 p:nä Huhtikuuta / 5 p:nä Toukokuuta tänä vuonna antanut seuraavat määräykset erityisten postilähetteitten kotiin-viemisestä eräissä tapauksissa.

Kaikissa Suomen kaupungeissa on $\frac{\text{19 p:stä Kesäkuuta}}{\text{1 p:stä Heinäkuuta}}$ tänä vuonna, kirjeitä vaihtavan yleisön toivomuksesta, kotiin-vietävä semmoiset paketit arvon kanssa tahi ilman sitä, jotka painavat korkeintaan 15 funttia (6 kilogrammaa) ja joitten arvo tekee korkeintaan 50 ruplaa (200 markkaa) kuin myös rahakirjeet ja kirjeet ilmoitetun arvon kanssa korkeintaan 100 ruplan (400 markan) määrään kukin, paitsi jälkivaatimuksella [1]) varustetut paketit ja kirjeet ilmoitetun arvon kanssa sekä suoritetun toimen sisältävät kirjeet [2]).

Jokaisen sellaisen lähetteen kotiin-viemisestä kannetaan 10 kopeekan (25 pennin) maksu. Tämän maksun [3]) voipi suorittaa joko lähettäjä, kun lähete jätetään postiin [4]), jossa tapauksessa hänen tule lähetteesen kirjoittaa sanat „Kotiin-viemisestä maksettu“ [5]), taikka adressaatti (kirjeensaaja), kun lähete hänen asunnossaan hänelle annetaan. Kun adressaati tahtoo, että paketti tahi kirje on kotiin-tuotava, tulee hänen ilmoitus-korttiin [6]) kirjoittaa sanat „Pyydetään kotiinviemistä“ sekä panna nimensä kirjoituksen alle, jota nimikirjoitusta ei tarvitse oikeaksi todistaa. Semmoisella kirjoituksella varustetut ilmoituskortit voidaan paikkakunnan postitoimistoon lähetettäviksi panna posti-kirjelaatikkoon ilman frankomerkkejä [7]).

Tästä riippumatta tehköön jokainen, joka haluaa säännöllisesti saada ylempänä mainittua painoa ja arvoa olevat pakettinsa ja kirjeensä kotiin-tuoduiksi, siitä kirjallisen ilmoituksen paikkakunnan postitoimistoon; ja tulee hänen allekirjoituksensa silloin olla säädetyssä järjestyksessä oikeaksi todistettu [8].)

Postihallituksen huomautuksia.

[1]) Sama poikkeus koskee myöskin *postietuannilla* varustettuja pakettia ja arvokirjeitä.

[2]) S. t. s. rahakirjeet, jotka sisältävät ylöskannetun jälkivaatimuksen.

[3]) Maksu suoritetaan postimerkeissä, jotka kiinnitetään lähetteesen tahi adressikorttiin, kun semmoinen seuraa.

[4]) Kuittiin, jonka postitoimisto antaa lähettäjälle, pitää myöskin kotiin-vientimaksu otettaman jos lähettäjä on sen suorittanut. Toistaiseksi käytettäköön nykyisiä kuittiblankettia (N:o 43 a ja N:o 44), joihin tarvittaissa lisätään „Kotiin-viemisestä .... penniä“ (Доставка .... коп.).

[5]) Jos lähete on paketti, kirjoitetaan nämät sanat sekä itse lähetteesen että adressikorttiin.

[6]) S. t. s. paketti-adressikorttiin, kun tämä tiedonantona adressaatille tuodaan.

[7]) S. t. s. porttovapaasti.

[8]) Jos adressaatti jollakin näistä yllämäärätyistä tavoista on pyytänyt kotiin-viemistä varustetaan ilmoitus-kortti tahi paketti adressikortti postitoimistossa postimerkillä, joka vastaa sitä maksua, minkä postiljoonin tulee kotiin-viedessään kantaa ja pitää postimerkki makuleerattaman (kelpaamattomaksi tehtämän) *ennen kotiin-viemistä.*

Puheenalaista laatua olevat lähetteet annetaan kotiin-vietäissä ainoastaan adressaatille itselle, jota vastoin niitten jättäminen valtuutetulle tahi adressaatin sukulaisille on kielletty.

Jos adressaatti ei ole kotona, tulee postiljoonin, saatuaan adressaatin asunnossa olevilta henkilöiltä tiedon siitä ajasta, jona adressaatti on tavattavissa, heille ilmoittaa mihin aikaan hän uudestaan saapuu lähetteineen. Mutta jos adressaatti ei silloinkaan, kun lähete toistamiseen tuodaan kotiin, ole tavattavana, annetaan sellainen lähete ulos postitoimistosta, jolloin vastaanottajan tulee suorittaa kotiin-viennistä määrätty maksu, ellei sitä ole suoritettu lähetettä postiin sisäänjätettäissä.

Jos adressaatti tahtoo tarkastaa semmoisen kirjeen (rahakirjeen tahi ilmoitetulla arvolla varustetun, sinetittömän kirjeen, joitten sisällys postiin sisään-jätettäissä tarkastetaan) [9]) sisällyksen, joka katsastuksessa on näyttänyt olevan ulkopuolelta koskematonna, on hän velvoitettu kutsumaan luotettavan todistajan kirjettä avattaissa ja sen sisällystä tarkastettaissa läsnä olemaan. Itse avaamisen toimittaa postiljooni, joka sen jälkeen antaa kirjeen adressaatille sisällyksen tarkastamista varten. Jos tarkastuksessa sisällys kokonaan tahi osaksi puuttuisi, on postiljoonin merkittävä asianlaita kirjaansa ja merkintä varustettava adressaatin, mainitun todistajan ja postiljoonin allekirjoituksella, jolloin myöskin kaivattu sisällys on tarkasti ilmoitettava. Semmoisen kirjen päällystän ottaa postiljooni haltuunsa ja antaa postitoimistoon tutkimuksen toimittamista varten.

28.

Pakettien kotiinviemistä Keisarikunnassa koskevien määräysten muuttamisesta.

Soveltuvissa osissa noudatettavaksi *Keisarikuntaan* pakettia lähetettäissä ilmoitetaan täten:

Ote Keisarikunnan posti- ja telegrafilaitoksen Ylihallituksen Päällikön Kiertokirjeestä Joulukuun 4 päivältä 1890 N:o 51 *koskeva pakettien kotiinviemistä koskevien määräysten muuttamista* —

[9]) S. t. s. avoimina postiin jätetyt raha- ja arvo-lähetteet; määräys, jota harvoin voitanee käyttää, koska rahakirjeet aina 500 markan arvoon asti tavallisesti postiin jätetään suljettuina.

Sisäasiain Ministerin määräyksen mukaan, julaistu Hallituksen sanansaattajan N:o 258 Marraskuun 25 p:vältä tänä vuonna, muutetaan § 26 Väliaikaisissa postisäännöissä (§§ 323 ja 631 Kokouksessa sääntöja posti- ja telegrafitoimesta. Ensimmäinen postia koskeva osa annettu 1885) koskeva määräyksiä pakettien kotiin-viemisestä Tammikuun 1 p:västä 1891 näin kuuluvaksi:

§ 26.

Kirjeitä vaihtavan yleisön toivomuksesta sallitaan pakettien ilman arvoa ja pakettien ilmoitetulla arvolla kotiinviemistä [10]) (paitsi jälkivaatimuksella varustettuja pakettia):

a) Pietarissa ja Moskovassa painoltaan korkeintaan 15 funttia ja arvoltaan korkeintaan 25 ruplaa ja *b)* guvernementti-, provinsi- ja kihlakunnan-kaupungeissa kuin myöskin muissa seuduissa, missä posti-telegrafi ja postikonttooreja löytyy, painoltaan korkeintaan 5 funtia ja arvoltaan korkeintaan 10 ruplaa.

Pietariin ja Moskovaan osoitettujen sellaisten pakettien kotiin-viemisestä kannetaan 20 kopeekkaa ja — muihin paikkoihin — 15 kopeekkaa jokaisesta.

Tämän maksun voipi suorittaa joko *lähettäjä* — lähetettä postiin jätettäissä [11]), jossa tapauksessa pakettiin pitää merkittämän „доставка на домъ оплачена“ [12]) („kotiin-viemisestä maksettu“) taikka adressaatti, kun lähete hänen asunnossaan hänelle annetaan.

Kun adressaatti tahtoo, että paketti on kotiin-tuotava, tulee hänen ilmoitus-korttiin kirjoittaa sanat „Прошу доставить на домъ“ („pyydetään kotiin-tuomista“) ja sen alle kirjoittaa nimensä, jota nimikirjoitusta ei tarvitse oikeaksi todistaa. Semmoisella kirjoituksella adressaatin varustamat ilmoitus-kortit voidaan paikkakunnan posti-telegrafi tahi postitoimistoon kuljetettaviksi panna postilaatikkoon ilman frankomerkkejä.

Tästä riippumatta voi jokainen, joka haluaa säännöllisesti saada ylempänä mainittua painoa ja arvoa olevat pakettinsa kotiin-tuoduiksi, kirjallisesti ilmoittaa tämän halunsa paikkakunnan posti- telegrafi tahi postitoimis-

[10]) Siis ei raha-kirjeitten tahi pakettien.

[11]) Jolloin maksu suoritetaan Keisarikunnan renkailla varustetuissa postimerkeissä, jotka kiinnitetään paketti-adressikorttiin.

[12]) Sama merkitseminen tehdään paketti-adressikorttiin.

toon; ja tulee hänen allekirjoituksensa silloin olla säädetyssä järjestyksessä oikeaksi todistettu.

Ilmoittaen tämän posti- telegrafilaitokselle asianmukaisesti toimeenpantavaksi, saan kehoittaa noudattamaan seuraavia ohjeita:

1) Jos paketin lähettäjä tahtoo, että paketti on kotiin-vietävä adressaatille, pitää hänen pakettiin merkitsemän „Доставка на домъ оплачена“ ja suorittaman yleisesti vahvistettujen postimaksujen ylitse myöskin erityinen maksu kotiin viemisestä niin suuri kuin ylempänä on sanottu.

2) — [13]).

Sen jälkeen merkitään kotiin-viemisestä kannettu maksun määrä kuittiin erityisesti ja helpotuksen vuoksi ennen kuin muut maksut, jonka tähden ylipuolelle painettua riviä „вѣсовыхъ, прог. и повер.“ (porto y. m.) kirjoitetaan lyhentäen „Достав.“ (= Kot.-viem.) ja tämän lisätyn rivin kohdalle kotiin-viemisestä kannetun maksun määrä. Maksujen loppusummaan „Взято всего“ pitää myöskin tämän maksun sisältymän.

3) — [14]).

4) Ilmoitus-korttia kirjoitettaissa paketeista, jotka adressaatin tahdosta voidaan hänelle kotiin-viedä, pitää semmoisiin ilmoitus-kortteihin kirjoitettaman paitsi arvoa myöskin paketin paino.

5) — [14]).

6) — [15]).

7) Jos paketti adressaatin tahdosta on hänelle kotiin-kannettu, mutta jostakin syystä ei ole voitu ulosantaa, niin pitää, kun semmoinen paketti postitoimistossa adressaatille ulosannetaan, vaadittaman maksu toimitetusta kotiin-viemisestä.

Sen ohessa saan lisätä, jotta kirjeitä vaihtava yleisö saisi enemmän tietoa heille jätetystä keinosta saada pakettinsa kotiin-viedyiksi, että julistus, joka sisältää 26 § Väliaikaisissa postisäännöissä lausemuodostuksen, pitää näkyviin paikkoihin naulattaman kaikissa posti- telegrafi ja postitoimistoissa. Sitä paitsi sallitaan niissä postitoimistoissa, joissa se on mahdollista ja vält-

---

[13]) Tämän kohdan 2 edellinen osa sisältää määräyksiä lähtöpaikalla suoritettujen kotiin-viemismaksujen journaaliin viemisestä y. m. jotka määräykset eivät sovellu Suomeen.

[14]) Sisältää kotiin-viemismaksujen adressipaikassa journaaliin viemistä koskevia määräyksiä, jotka eivät sovellu Suomeen.

[15]) Ei sovellu Suomeen.

tämätöntä, että pakettia varten, jotka voivat tulla kotiin-viedyiksi hankkia erityisiä ilmoitus-korttia värilliselle paperille, joille ilmoitus-korteille, vahvistetun tekstin jälkeen, korkealla painoksella pitää oleman painettuna selitys, liitetyn kaavan mukaan, adressaatin tahdosta, pakettien kotiin-viemisen ehdoista.

Suomensi *Bruno Ullner.*

Helsingissä, J. Simeliuksen perill. kirjap. osakeyhtiö, 1892.